

Bohatý chudák

*komorní opera o pěti obrazech z prostředí
prominentní čtvrti Londýna*

Název opery: **Jana Voříšková**

Libreto a hudba: **Ladislav Pivec**

Osoby a obsazení:

David	<i>makléř realitní kanceláře</i>	<i>baryton</i>
Sergej	<i>boháč kupující dům</i>	<i>tenor</i>
Máša	<i>milanka Sergeje</i>	<i>soprán</i>
John	<i>šofér a údržbář v domě</i>	<i>baryton</i>
Marry	<i>Johnova žena, hospodyně</i>	<i>alt</i>

Obraz 1.

jednání o koupi domu

David:

Vážený pane,
to zřídka kdy se stane
nabízet takovou šanci,
i když firma na tom ztrácí,
předvádím Vám v pořadí již pátý dům,
ten vyhoví žádosti, bezpečnosti i Vaším snům.

Sergej:

Poslouchám ty vaše řeči,
jde mně hlavně o bezpečí,
v minulé nabídce
z protější ulice
mohli zamířit do okna
přímo naší ložnice!
Kdo by se toho nadál,
byl to prostě skandál!

David:

Ten nový dům má vysokou zed',
můžete přesvědčit se hned,
má podzemní garáže
i protiatomový kryt,
svým bezpečím
si můžete být jist.
Dům má skvělý
kamerový systém,
budete žít v domě
bezpečném a jistém,
dům má i prostorný sejf
a bezpečnostní dveře,
je to o bezpečí,
nejen o důvěře.

Vnitřní vybavení je skvělé,
ve viktoriánském slohu je celé.

Není to ještě všechno
a nerad bych Vám lhal,
k domu patří stálý personál,
je to spolehlivý manželský pár,
on je šofér, zahradník a údržbář skvělý,
ona kuchařka a dům Vám uklidí hned celý.

Sergej:

A nenaruší naše soukromí?

David:

Obydlený dům je bezpečnější
proti zlodějům i vrahům rozhodně,
pro oba dám své ruce do ohně,
jsou diskrétní a spolehliví oba,
to vyžaduje mrav a dnešní doba,
nezatíží tolik rozpočet,
vždyť rozhodnout se nemusíte hned.

Sergej:

O peníze tady nejde,
i když z koupě třeba sejde,
chci jen bezpečně a klidně žít
a všechno tomu podřídit.
(*chvíli se rozmýšlí*)
Budiž, na Vaši radu dám
a personál si ponechám,
charakteristika mně již postačí,
mohou sloužit i jako ochutnávači.

Dřív než podepíši smlouvu,
opakuji znovu a znovu,
jde mně o mé bezpečí,
to není jen o vysokých zdech,
chci znát všechno
o svých sousedech!

David:

Povím Vám to krátce,
zde jsou všechny informace:
Všichni jsou velmi vážení,
z podnikatelských kruhů
nejlepší lidé svého druhu,
je ctí mít takové sousedy,
jsou pro mnohé obtížné výhledy.

Sergej:

Dům беру!

David:

Ujednáno, podepsáno,
dům Vám předám
zítra ráno.

John:

Slyšel jsem, že dům je prodán,
jaký asi bude náš nový pán?
Bude spravedlivý a dobrý
nebo nadutě se bude chovat
a neustále sekýrovat?

Marry:

Jaký bude, nezměníme jistě,
ale zatajíme, že čekáme dítě,
snad se to vše časem vyřeší
a budeme mít všichni přístřeší.

Marry a John:

Ó Johne, ó Marry má,
osud s námi zahrává,
jednou nahoru, pak dolů,
jen když můžeme být spolu.

Ó Johne, ó Marry má,
šťěstí s námi zůstává,
překonáme všechny strasti,
života nástrahy i pasti.

Ó Johne, ó Marry má,
láskou všechno začíná,
srdce hřeje, rozum bystří,
vždyť brzy budeme již tři!

Obraz 2.

v domě

Sergej:

Johne, úkol jsem dal jasný
jako na talíři,
objednat Mercedes v pancíři!
A vy nic, doufám že jen zatím,
což zbytečně Vás platím?

John:

Vážený pane, Mercedes, co chcete,
je jenom s pořadím a na zakázky,
trápím se tím, dělá mně to vrásky.

Sergej:

Vy idiote, vymyslete fintu nebo lež,
vždyť všechno platím „keš“.

John:

Vynasnažím se, můj pane,
víckrát se to již nestane.

Sergej:

Tyhle řeči, to já znám,
zařídím to raděj sám!

Johne,
nic teď nemáte na práci,
projdete celý dům,
změříte nám radiaci,
dosimetr ten již mám,
na tu práci Vám ho dám.

John:

Marry, něco se u nás děje,
předal jsem v Mercedesu

balíček od Sergeje,
vůz přivezli na to tata,
sotva otevřel jsem vrata,
jak rychle přijeli,
tak rychle zmizeli,
jeho prachy nejsou čistý,
je to skoro jistý.

Máša:

Ten dům se mně velmi líbí,
personál dělá jen chyby,
Marry, je to ta!

Kudy chodí, tudy zvrací
(asi se přejídá) [SLOVEM]
jídlo se z kuchyně ztrácí,
nenechám to takhle dál,
pořádně ji pohlídám.
John kol Marry jen se točí,
na chvíli nepustí ji z očí,
měl by si víc hledět práce,
služba ta je bez legrace,
neplatíme je nadarmo,
není to vůbec zadarmo.

Obraz 3.

noc v domě

Sergej:

Mášo, slyšíš ty kroky zase,
někdo stojí na terase,
nemohu, nemohu spát,
musím stále naslouchat,
a teď ten výkřik zase,
je to mnohem blíž
než na terase.

Máša:

Prosím, prosím nech mně spát
a zaplaš chmury,
nic nemůže se stát,
tvé chmury rychle roztají,
to kočky se na zdi mrouskaají,
to, co slyší tvůj vyplašený sluch,
je to tvé srdce, buch, buch, buch,
tu fantazii nechci znát,
tak nech mě už prosím spát!

Sergej:

Mášenko, uklidním se jistě,
když na tvém místě,
oddáš se mně znovu cele,
půjdeš ke mně do postele.

Máša:

A nepůjdu, tohle nedělej,
strachem si infarkt zadělej,

svítá a noc již bledne,
měl's mne včera odpoledne,
čeho je příliš, toho je moc,
ne a ne, dobrou noc,
nejsem v sexu nádeník,
kde mám ten slíbený náhrdelník?

Sergej:

Náhrdelník ten tě čeká,
doufám, že Mášenka se svléká.

Máša:

Ne a ne, od neděle do neděle
nejdu s tebou do postele,
ten náhrdelník byl jen trik
a ty to víš, že jsi podvodník.

Sergej:

Hele, Máša má zas louny,
to nejsou řeči pro mne,
ale jen pro blbouny,
dost toho bylo už,
Mášo, kuš!

Obhlédnout dům se nebojím,
vždycky se na to ozbrojím!

Obraz 4.

v útěk

Sergej:

Mášo, dostal jsem echo, že jdou po mně,
musím zmizet a ty zůstaneš v domě.

Máša:

Serjožko, vezmi mne s sebou,
vždyť uschnu strachem o tebe
a zničíš mě celou.

Sergej:

Nejde to, o tom neuvažuj ani,
pijme raděj na shledání,
až budu zase v suchu,
dopřeji ti ihned sluchu
a pošlu brzy letenku,
bude to brzy holenu.

John:

Je noc a nahoře jsem slyšel hlasy,
co se to tam děje asi?
Jak narychlo pán odjel sám
tyhle móresy neznám,
mám divné tušení,
a dříve, než se rozední,
stejně nebudu již spát,
půjdu se tam podívat.
(jde nahoru)

Hrůza, nedopitá číše vína,
čí to byla asi vina,
paní na podlaze leží,
zjevně o život jí běží,
ještě dýchá,
záchranka tu bude hned,
asi byl v tom vínu jed.

Obraz 5.

v nemocnici

Marry:

Paní Mášo, jsme rádi, že jste naživu,
prýč máte toho protivu,
v číši vína, co jste pila,
dobře, že jste nedopila,
policie našla jed,
na márách jste byla ted',
ten Sergej byl velký prevít,
byla to sázka, žít či nežít!

John:

Slyšel jsem zprávu před malou chvílí,
Sergej zemřel při přestřelce v Bolívii,
kdo by to byl do něj řek',
bohatý pán, jak chudý člověk.

Nyní dárek pro Vás mám,
ten jistě byl určen Vám,
náhodou jsem ho našel,
když ke krbu jsem zašel,
tam ukryt pod dlaždicí
brilantový náhrdelník ležel stkvící.

Máša:

Ten náhrdelník nemohu si vzít,
vždyť Sergej mrtvou mě chtěl mít,
musím na něj stále zapomínat,
a ne tím dárkem si ho připomínat.

Vidím, že čekáte rodinu,
vašemu dítěti ho ráda dám,
jako dík za život a úctu k vám,
bude-li to dívka, má již věno,
bude-li to chlapec, dosud neurčeno,
které snoubence ho dá,
že z lásky to bude, ne náhoda.

Pro mne již tu život není,
čeká mne jen vyhoštění,
pro vás jen obdiv a lásku mám,
že život můj byl zachován.

Marry:

Jen málokdo dnes ví,
co je to pravé bohatství.